

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
4th¹ Day of the Week
Sedra: Sova² El Ho'oretz
Chai Elul,³ 5745
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our People Israel, Everywhere, —
G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

It is customary to begin with a blessing,⁴ and, as we are now in the days of Elul, especially in the auspicious day⁵ of Chai (18) Elul, the birthday⁶ of the two great luminaries:⁷ the Baal Shem Tov⁸ (in the year ת"ח⁹ — "Nachas" — 5458), and the Alter Rebbe, author of the *Tanya* and (Rav's) *Shulchan Aruch*¹⁰ (in the year ת"ק¹¹ — "Kehot" — 5505);

Particularly this year, when the 18th of Elul is on Wednesday,¹¹ the fourth day of the Six Days of Creation, the day when the two great luminaries in the sky¹² (the sun and the moon) began to shine and illuminate the earth:

This day — today — is therefore certainly the appropriate time to wish everyone, in the midst of all our Jewish people, the traditional blessing, according to Jewish custom¹³ — a good and sweet year,¹⁴ both materially and spiritually.¹⁵

All the more so since there is a special connection between Chai Elul and Rosh Hashono in light of the well-known perception¹⁶ of the special significance of the last twelve days of Elul. It is that, while the whole month of Elul is a period of preparation and introspection,¹⁷ the last twelve days of this month, beginning with Chai Elul,¹⁸ have the

distinction of representing the twelve months of the previous year respectively, each day representing a corresponding month. Thus, the day of Chai Elul, the first of the twelve days, relates to the first month of the outgoing year, namely, the month of Tishrei beginning with Rosh Hashono. It follows that Chai Elul is the link that connects Rosh Hashono of the old year with Rosh Hashono of the new year.

At the same time, it is well to bear in mind the emphasis which our Torah, *Toras Chaim* (our "guide in life")¹⁹ places on the actual deed.²⁰ Thus, however necessary and important contemplation and introspection are, the essential thing is that they be translated into actual deeds, namely, the practice of the Mitzvoth, with all the more and more Hiddur and inner joy,²¹ as from today and in each and every day of the new year — may it bring us and all our people Israel Good and Blessing.

* * *

We find in Rosh Hashono two basic aspects which — viewed superficially — seem contradictory:²²

First and foremost, as our Torah, *Toras Chaim*, explains, Rosh Hashono is the day of the Coronation of the King of Kings,²³ the Holy One, blessed be He — in response to HaShem's instruction and request, "Make²⁴ Me a King over you." This means that it is not enough to recognize G-d as the *Creator of the World*; we are required to recognize that the Creator of the World is also the "King²⁵ — and Master — over all the earth," and of every individual, in a personal relationship. Indeed, this is one of the main reasons²⁶ for sounding the Shofar, the sounding of the Shofar being the special Mitzvo of Rosh Hashono.²⁷

Needless to say, when a person is in the presence of a king²⁸ (even a human king), especially at the moment of the king's coronation;²⁹ how much more so when one has an active role in the act of coronation; and infinitely more so — at the "coronation" of the King of Kings, the Holy One, blessed be He — it surely evokes the deepest sense of *Biful* (self-effacement), when all "measure and limit" becomes irrelevant, since HaShem is beyond any concept; and this is the

meaning of the Hebrew word *HaKodosh*³⁰ ("The Holy"), (*HaKodosh Boruch Hu*), and of *Kedusho* in general.

At the same time, Rosh Hashono is also the day when the entire world, the entire created order was completed and fulfilled³¹ with the creation of the first man, in the Sixth day of Creation, as the Torah underscores: "And³² G-d saw all that He had made, and, behold, it was very good³³...(whereupon) were completed (and fulfilled) the heavens and the earth..."

The completion (perfection) of the created order consists in the fact that everything was created in a *precise* form, measure and limit,³⁴ neither more nor less, limited in "space", and so forth.

Moreover, the spiritual fulfillment of the created order is achieved through man's conduct³⁵ in the everyday life in accordance with the Will of the Creator, the King of the Universe, as He revealed and implemented it in the Torah and Mitzvoth, expressed in clearly *defined* Halochos and Dinim, where each Mitzvo has its time and place, etc.

When a person conducts himself in accordance with the Will of the Creator and King, then not only is he (or she) elevated to the highest concept of ³⁶אדם — אדמה לעליון (*Odom*, "man," from *adameh l'Elyon* — "I will strive to be like the Supreme One" — imitating³⁷ His attributes of deeds of kindness, etc.); but thereby are also elevated³⁸ the "lower" creatures in the other three sectors of the created order: animal, vegetable and mineral, which nourish and serve mankind, according to *their limited* possibilities, and thus become partners in all man's achievements to the point of fulfilling the Creator's design —

As it was fulfilled on the first Rosh Hashono, which took place of the Sixth Day of Creation, through Adam, as our Sages of blessed memory tell us,³⁹ namely, that as soon as Adam was created, he called upon all creatures, "Come,⁴⁰ let us worship, bow down and kneel before HaShem, our Maker."

The contrast becomes even more striking when we contemplate that man, the preeminent⁴¹ one of all creatures, was

created from "dust⁴² of the earth," which is the lowest thing even in the inanimate (mineral) world; and only *thereafter*⁴³ did the Creator "breathe into him a living soul!"

* * *

Herein, however, is also the explanation of the aforementioned seemingly contradictory aspects:

Precisely because man is a composite of two contradictory parts: "dust of the earth" and "a living soul," he has the ability to connect the finite material world with the infinite spiritual world; the earth and the heaven, earthiness and Holiness;

And not only to unite them together, but, at the same time, unite them in a way that elevates and transforms⁴⁴ earthiness into holiness; weekday commonplace into Shabbos-like Special, thus preparing our material world, the lowest in the hierarchy of created worlds, to become a "world that is thoroughly Shabbos,"⁴⁵ completely permeated with holiness.

This, indeed, is one of the main instructions of Rosh Hashono to man: To unite our world, as it is in its state of finitude, with, and in a completely subservient (*Bitul*) manner to, The Infinite (*Ein Sof*), the Supreme Ruler of the Universe.

* * *

The above is a basic element in the teachings of the Baal Shem Tov and the Alter Rebbe, whose birthday we are observing today, with a resolve that it be "observed and done,"⁴⁶ namely, an observance that produces action.

They — both of them together, disseminated and revealed the kind of *Avodas HaShem* (Divine service) that leads to the said fulfillment in the best and easiest way. They furthered this also by their personal way of life, as living examples — the Baal Shem Tov frequenting small towns and villages, spreading G-dliness with Ahavas Yisroel among the unlearned "earthy" Jews; the Alter Rebbe, the eminent author and guiding light in both *Nigleh* ("revealed" Torah) and *Pninius HaTorah* ("inner soul" of Torah), namely, Chabad

Chassidus, which he made accessible to *all* Jews, from the great Torah scholar to the untutored simple Jew —

They, and their successors and disciples, down to our own generation, have shown and enabled every Jew, man and woman, to discover within one's self the bond between the innermost soul of every Jew and the innermost soul of the Torah; and the bond between the "material" substance of the Torah and the physical structure of a Jewish body;

And the bond between one Jew and another Jew, and the bond between each and all Jews with their Heavenly Father.

* * *

May HaShem grant that the inspiration of Chai Elul and of the subsequent last days of Elul should evoke in every one of us, man and woman, in the midst of all our Jewish people, the appropriate resolutions in the aforesaid direction, resolutions with full determination, which will make certain that they be implemented in actual deed — and proceed in all above in a manner of "going⁴⁷ from strength to strength."

And all this will surely bring additional Divine blessings in the *Kesivo vaChasimo Tovo* (being inscribed and sealed) for a good and sweet year, both materially and spiritually.

With esteem and blessing,
/Signed: Menachem Schneerson/

(1) להעיר אשר חיי אלול בשנה זו הוא בכל פרטים אלה — כבשנת קהית (יום ושנת הולדת רבנו הזקן). (2) כך נקראת בכל החומשים שראיתי (ולא כי תבוא), ועד לדרושי רבותינו נשיאינו דפרשה זו בהתחלתם. ובטור אריח סו"ס תכ"ח: כי תבא. וברמב"ם, סדר תפלות כל השנה בסופן: והי כי תבוא. ואכ"מ. (3) להעיר מתורות הבעש"ט בפסוקי ריש פרשת תבוא שנאמרו בש"פ תבוא חיי אלול תרנ"ב (היום יום חיי אלול. כתר שם טוב (הוצאת קהית) הוספות ס"ג). ביאור תורה הראשונה — ראה גם לקריש חכ"ד שיחה לחיי אלול ס"ה ואילך (ע' 183 ואילך). ביאור ב' תורות הראשונות — שיחת חיי אלול התשי"ז. וראה ארית להה"מ (הוצאת קהית) ר"פ תבוא (נו, א ואילך). ד"ה והי כי תבוא באוה"ת תבוא (כרך ה) ע' ב"נט ואילך. ד"ה זה דחיי אלול התשל"ז. (4) ע"פ פתיחת אגרת הראשונה באגה"ק (שבתניא). וראה מכתב עשיק חיי אלול התשד"מ הערה ד"ה פותחין בברכה (לקריש שם ע' 641). (5) להעיר, אשר חיי אלול נקרא, יום טוב, מועד, יום הבהיר, יום הקדוש — שיחת חיי אלול התשי"ג (ספר השיחות התשי"ג ע' 140 ואילך). תשי"ה (לקריש כרך ג ע' 946 ואילך. ספר השיחות התשי"ה ע' 122 ואילך). ועוד. ספר השיחות התשי"ג ע' 90. (6) בענין יום הולדת של צדיקים — ראה בארוכה לקריש ח"ה ע' 86 שוה"ג להערה 1. ושי"נ. וראה ג"כ בעניננו (חיי אלול): ספר השיחות התשי"ג ע' 89 ואילך. שם ע' 186. (7) שיחת חיי אלול התשי"ג הנ"ל (ע' 141 ואילך). וראה לקריש הנ"ל ע' 178 ואילך, ובהנכמן שם. (8) ראה לקריש ח"ח ע' 27 הע' 42 ובשוה"ג שם. (9) ראה לקריש כרך א לא, א ואילך. (10) ראה לקריש ח"ז ע' 36 ואילך ובהערה 14 שם. (11) ראה ספר השיחות התשי"ה ע' 129: מורנו הבעש"ט הא"ט געזאגט (ביום הרביעי חיי אלול שנת קהית, אשר אז נולד רבנו הזקן): ביום הרביעי וואס בו נתלו המאורות איז אין דעם יום הרביעי פון קומי אורי (הפטרת שבת זו, תבוא — ישע"י ס, א) אראפגעקומען א נשמה חדשה כ"ר. (12) בראשית א, טז. (13) ראה מטה אפרים סתקפ"א ס"ט (מלקוטי מהר"ל הל' ימים הנוראים): נוהגין כשכותב אדם לחבירו אגרת כ"ר מן ר"ח אלול כ"ר רומז לו כ"ר שיזכה בימי הדין הבאים לטובה להיות נכתב ונחתם בספר חיים טובים. (14) להעיר מטור אריח סתקפ"ג (ורמ"א שם ס"א), שבביל ר"ה, רגילין לאכול. . . תפוח מתוק בדבש לומר תתחדש עלינו שנה מתוקה. וכ"ה בשו"ע אדה"ז שם. אבל בסידור האריז"ל ובסידור אדה"ז: שנה טובה ומתוקה (ראה לבוש אריח סתקפ"ג). וראה לקוטי לוי"צ — אגרות ע' שיא ואילך. (15) ולהעיר שעיקר הדין ומשפט שבר"ה הוא על ענינים גשמיים — לקו"ת ר"ה נט, ב (מהגמ"י לרמב"ם הל' תשובה פ"ג, בשם הרמב"ן). (16) שיחת חיי אלול התשי"ג (ספר השיחות התשי"ג ע' 177. שם ע' 179). (17) ספר המאמרים אידיש ע' 75. 78. 129. וראה מכתב עשיק חיי אלול התשד"מ הערה ד"ה חגדש אלול (לקריש חכ"ד ע' 641). — הראשיתבות בתיבת אלול — ראה לקריש ח"ט ע' 279 ואילך. חכ"ד ע' 177. שם ע' 313. ושי"נ. (18) ראה שיחת חיי אלול תשי"ה שבהערה ד"ה סגולה-טאג: א) חיי אלול איז דער טאג וואס הא"ט געבראכט און ברענגט א לעבן אין אלול. ב) חיי אלול גיט א חיות אין דער עבודה פון אני לדודי ודודי לי. — נתי' בלקריש חיי שיחה לחיי אלול (ע' 250 ואילך). לקריש חיי אלול התשד"מ. (19) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. גריא ר"פ בראשית. זח"ג נג, ב. (20) אבות פ"א מ"ז. (21) כמ"ש (תהלים ק, ב) עבדו את ה' בשמחה. וראה רמב"ם סוף הל' לולב. וראה הנסמן בלקריש חכ"ד ע' 639 הערה ד"ה קיום המצוות מיט שמחה. (22) ראה גם מכתב ימי הסליחות התשמ"א (לקריש שם ע' 605 ואילך). (23) ראה מכתב עשיק חיי אלול התשמ"ג הערה ד"ה אלגעמיינע נקודה וכו' (לקריש שם ע' 621). (24) ר"ה טז, א. שם לד, ב. וראה לקריש נצבים נא, ב. ד"ה תקעו, התשי"א. ובכ"מ. (25) נוסח תפלת העמידה דר"ה (חתימת ברכת אלקינו כ"ר מלך כ"ר), וכו' בקידוש ובברכת ההפטורה. (26) ראה רס"ג, הובא באבודרהם טעמי התקיעות, אשר הענין הראשון בתקיש הוא, שאז אנו ממליכין עלינו את הבורא. ולהעיר מב' המשלים על זה מהבעש"ט ומהרה"ג החסיד מהר"י ז"ל מבארדיטשוב — הובאו ונתבארו בהמשך וככה תרל"ז פרק ע' (ע' קי ואילך). ד"ה יו"ט של ר"ה דליל ערב ר"ה התשמ"ג. ד"ה אדון עולם דיום ב' דר"ה התשמ"ג. (27) ר"ה כז, ב (במשנה). שם כז, א. רמב"ם הל' שופר פ"א ה"ב. (28) ראה חגיגה ה, ב. ובנוגע לשמיע — שו"ע ושו"ע אדה"ז אריח סו"ס צה. ובשו"ע אדה"ז שם סק"ד ס"ב: הואיל ועומד לפני המלך אין לזוז ממקומו. (29) ראה המשך תעריב ח"א פנ"ז (ע' קכ"קג). ד"ה שופר של ר"ה, התשי"ב פ"ז. (30) אגה"ת פ"י. לקריש תוריע כב, ג. ועוד. (31) ראה חדא"ג מהרש"א לר"ה כז, א: האדם הי' תכלית של כל הבריאה וכאילו לא נברא שום דבר קודם בריאת אדם. וראה פיה"מ להרמב"ם בהקדמתו ד"ה אח"כ ראה, הובא בלקריש ראה כח, ד. וראה מכתב חיי אלול התשמ"ב (לקריש חכ"ד ע' 611). מוצש"ק כ"ה

אלול התשמ"ג (שם ע' 627). (32) בראשית א, לא. ב, א. (33) ויש מפרשים כי מפני מעלת האדם הוסיף בשבח היצירה בו כי הוא טוב מאד. (34) כל מעשה בראשית כר לצביונו נבראו (ר"ה יא, א). וראה מפרשי תהלים מזמור קד (ושינ). ועוד. (35) בהבא להלן ראה גם מכתב עשיק חיי אלול התשד"מ (לקריש חכ"ד ע' 643). (36) (לי הכתוב — ישעי' יד, יד). ראה יבמות סא, רע"א. עשרה מאמרות מאמר אם כל חי פליג. של"ה ג, א. כ, ב. רסח, ב. שח, ב. ועוד. (37) ראה ספרי ופרשי' עה"פ עקב יא, כב. רמב"ם בטהמ"צ (ובמנין המצוות שבריש ספר ה"ד") מ"ע ח. הל' דעות פ"א ה"ז. שו"ע אדה"ז אריח סקנ"ז ס"ג ושינ. (38) ראה עיקרים מ"ג פ"א. קונטרס ומעין מ"א פ"ג. ספר השיחות תורת שלום ע' 243. (39) פדריא פ"א. זהר ח"א רכא, ב. ח"ג סיפ אמור. וראה גם תקו"ז תנ"ץ (צ, ב). (40) בואו . . עושנו: תהלים צה, ו. (41) ראה מכתב מוצשיק כ"ה אלול התשמ"ג הערה ד"ה בחיר הנבראים (לקריש חכ"ד ע' 627). לעיל הערה ד"ה די גאנצע בריאה. (42) ב. אשית ב, ז. (43) ראה סנהדרין לח, ב: שעה ראשונה הוצבר עפרו כר רביעית נזרקה בו נשמה. וראה תו"א בראשית ד"ה להבין הטעם שנשתנתה יצירת גוף האדם (ג, ד ואילך). — ועם הגהות וכר — באוה"ת בראשית (כרך ו) תתרנא, סע"א ואילך). תו"ח ד"ה זה (יח, ד ואילך). (44) ראה גם מכתב ערב חיי אלול התשמ"ג (לקריש שם ע' 622-633 ובהערות שם). (45) ראה מסכת תמיד בסופה. (46) לשון הכתוב — אסתר ט, כח. וראה רמ"ז בספר תיקון שובבים, הובא ונתבאר בספר לב דוד (להחיד"א) פכ"ט. (47) תהלים פד, ח. וראה ברכות בסופה. ירושלמי בכורים פ"ג ה"ג. שו"ע אדה"ז אריח סקניה ס"א. וראה בארוכה מכתב י"א ניסן התשמ"ה.